

Kunstneruttalelse – Kristin Rosmo

Som fotograf undersøker jeg ulike spørsmål innen folkehelse og samfunn. Jeg er særlig interessert i hvordan mennesker setter spor etter seg i bygninger og landskap, og hvordan disse sporene forteller små historier om enkelthendelser, kultur og verdier. Distrikts-Norge tiltrekker meg spesielt, kanskje fordi jeg selv er vokst opp på landsbygda i Trøndelag.

Kameraet fungerer som et kontaktpunkt mellom de ytre omgivelsene og noe jeg kan gjenkjenne i meg selv. Gjenkjennelsen skjer gjerne i omgivelser som utstråler stillhet og forfall, men som likevel har en snert av humor og håp. Jeg fotograferer alltid med fastobjektiv og eksisterende lys, og foretrekker en dempet fargemetning i bildene.

Mitt siste fotoprojekt handlet om Universitetet i Oslos første bygning på Blindern, den fredete Farmasibygningen fra 1932. I prosjektet undersøkte jeg samspillet mellom bygningen, faget og menneskene som har brukt bygget gjennom 90 år.